

Tomis (Cagnat Inscr. Gr.-Rom. I 625 vidit ectypum). — 1) *Fortasse idem Ammonius ad quem Gordianus rescripsit a. 240 (cod. Iust. 6, 45, 2).* — 2) *Praefectum cohortis (cf. P. Meyer Archiv f. Papyruskunde III p. 81).* — 3) *Cf. N. 8868.* — 4) *Cf. Mommsen Herm. 22 p. 531.* — 5) *Sc. Moesiae inferioris, ad cuius provinciae exercitum ala prima Flavia Gaelulorum aliquando pertinuerat, sane postea translata in Pannoniam (cf. supra N. 2731 not. 2).*

8852 Τ. Πορνίω Ποροτίου Ἀλιανοῦ ἔξοχωτάτου ἀνδρὸς¹ | καὶ προφήτου² νῖψ, Κυρείνα, | Κορηνηλιανῶ ιερεῖ Λευκοθέας, | χειλίσκῳ λεγ. ιε Ἀπολλῆ[ν]αρ., | χειλ. κοορτ. Θ Βαταο[σ]ων³, | πραιτερ. σπειρ. β. Οὐλπ. νοια.⁴, | πραιτερ. σπειρ. δ' Γάλλων⁵, | πραιτερ. σπειρ. Δαρδάνων, | πραιτερ. ἔξπλωρ.⁶ Γερμανίας, | ἐπιτρόπῳ πρ[ε-β]άτης διὰ | Φιλαμινίας Αίμιλ. Αιγυριας, | ἐπιτρόπῳ καὶ ἡγεμ[ονί] | τῶν παραθαλασσ[ίων Ἀλπεων] | . . .

Massiliae (Inscr. Gr. Sicil. Ital. 2433 fortasse semel tantum descripta saec. XVI, referunt in schedis Scaliger Simondus Peiresc, cf. Ziebarth Festschr. für die 48. Philologen-Versammlung Hamburg 1905 p. 77). — 1) Cf. Hirschfeld act. acad. Berol. 1901 p. 587. — 2) Propheta etiam in alio t. Massiliensi XII 410 (cum add. p. 812). Cf. etiam N. 8860 not. 1 — 3) Βαταονων traditur. De cohorte nona Batavorum cf. Eph. ep. V p. 174. — 4) Cognomen cohortis non videtur recte lectum. Fortasse eadem cohors Ulpia supra N. 2724. — 5) Eadem cohors supra N. 1417 et alibi. — 6) Cf. supra N. 2734, 2765.

8853 ἀγαθῆ τύχῃ | [T.] Ἀντ. Κλ. Ἀλφ. Ἀργυρωτον¹ τὸν | κράτιστον ἐπίτροπον τοῦ Σεβ. | ἀρχῆς² Λειβιανῆς, ἐπαρχον εἴλης | δευτέρας Φλ. Ἀγριππι[α]νῆς³, πραιτό[σι]τον εἴλης σιν[γ]λαριών, χιλιαρχον | σπειρας⁴ πρώτης Κιλίκων, πραιτό[σι]τον | σπειρας πρώτης Γαιτούλων, ἐπαρχον | σπειρας δευτέρας Φλ. Νομιμῶν, πραιτό[σι]τον σπειρας δευτέρας Φλ. Βέσσων | σπειρας ἀν[ω]νῆς⁵ Θεοῦ Ἀρτωνείνου | . . . μένων⁶ Σελευκείας Πει[ε]ρ[ε]ιας⁷, ἵπτεα Ρωμ[α]ια[λ]ων, τρίτου Κυρείνα, ὑπατικῶν συγγένην, νιὸν καὶ ἔγονον ἀρχιερέων⁸ Ἀσίας, | ἀδελφιδοῦν Ἀλφ. Ἀπολληναρίου⁹, | ἐπὶ κῆρυσον τοῦ Σεβ., νεωκόρον τῆς λαμπροτάτης Κυζικηνῶν μητροτόλεως, λογιστὴν Σελευκίας Πειερίας¹⁰ καὶ Ἀλεξανδρείας κατ' Ἰσ[α]νον καὶ Ρώμ[α]σον καὶ τῆς | [τῶν] Τραιανῶν πόλεως καὶ Τροπησίων | καὶ τῆς [κ]ολωνείας, ἐν πάσαις ὑπ[η]ρεσίαις [ο]τραπτιωτικαῖς γεγονότα, τὸν ιερέα τοῦ προπάτορος Θεοῦ Τυρέμνου¹⁰, | οἱ βασιεῖς.

Thyatiris (ClGr. 3497 aliquanties descripta saec. XVII. XVIII, non sine mendis). — 1) Idem homo eodem loco dedicavit Antonino Severi filio titulos ClGr. 3484^{a,b} (inde praenomen suppleri potuit). — 2) Sic plerique, solus Spon ἀρχῆς, quod praetulit Boeckh, ἀρχῆς tuerit O. Hirschfeld Grundbes. der röm. Kaiser, Beitr. zur alten Gesch. II p. 305 (etiam in titulis quos ille posuit, cf. not. 1, plerique legerunt ἀρχῆς Λειβιανῆς). — 3) Cf. supra N. 2724. — 4) σπειρας hic et in sequentibus plerique. — 5) Sic Boeckh (σπειρας αννονης vel σπειρας ανονης traditur). sed locus nondum sanatus. — 6) [ἀφε]ιμένων supplevit Boeckh, cogitans de veteranis quibus annonam adsignaverit divus Antoninus; videtur potius suisse [λ]ιμένων (Hirschf.). — 7) σπειρας vel σπειρας traditur (Σελευκ. nonnulli omittunt). — 8) Idem